

146 DE SACRIS AEDIFICIIS

hujusmodi tabula narrationem, expli-
cationemque prosequeremur, satis, ac
satiū sit inscriptionem ejusdem Ta-
bulæ retulisse, quæ sic se habet.

MENO CE
XXIIII D
EDICATI
O BEATE MAR
IE X VVI VILLA.

Hanc ita Kircherus interpretatur:
*Mense Octobris die 24. dedicatio Beate
Marie in VVlt.villa.* Nos autem sic:
MILLENO CENTENO XXIII.
DEDICATIO BEATAE MA-
RIAЕ IN VVLTVRIS VILLA.
Animadvertisendum enim est sextam
literam non esse D. ut exponit Kirche-
rus, sed E. atque ideo diem eo denotari
non posse.

Quod verò hæc tabula duodeci-
mum seculum oleat, non solùm è rudi-
opificio deducitur, sed ex ipsius opifi-
cis nomine, quod tale est.

MAGISTE
R GVILIEL
MVS FECIT
OC OPVS.

Nomen enim Guillelmi tempore
Caroli Magni in Italiam illatum fuit,
proptereaque Constantini Cesaris evo-
prorsus inauditum.

Si autem ipsius Ecclesiae muros, &
constructionem species, nulla alia
tempora indicare videntur, nisi ea, que
decimum seculum respiciunt, nam ar-
cus in acutum angulum desinunt, &
fama fert olim prope hanc Ecclesiam
Monachos habitasse, quos quidem ego
Benedictinos fuisse putaverim, ex Mo-
nasterio Sublacensi, septem circiter
millaria ab hac Ecclesia distanti, qui
Monasticam vitam rigidiori observan-
tiā, veluti in Eremo ducere cupiebant.

A Hæc igitur Aedificia sunt, quæ Ma-
gnus Constantinus in Occidente con-
struxit, sed alia fortasse plura aedifica-
vit, quæ vel ob Scriptorū defectū, vel
ob eorundē notitiam apud omnes jam
oblivioni traditam, seu potius eò quod
me prorsus lateat, in obscurō jacent,
nec ulla sui reliquerunt vestigia. Nihil
enim tempori impervium est, nihil
vetustati non penetrabile, nihil quod
obnoxium longævæ ætatis edacitati
non sit. Modò autem ex Occidente
ad Orientem transitum faciamus.

C A P V T XXIII.

*De Ecclesia Sepulcri Domini, sive
Dominice Resurrectionis, Mar-
tyrion appellata, Hierosolymis.*

MAIESTATEM, cultumque
Christianæ Religionis ubique
Gentium ampliandi studiosissimus
Constantinus, non solùm in Occiden-
te, ubi Religionis ipsius firmissima,
primariaque est constituta sedes; ve-
rū etiam in Oriente, præsertim verò
in Palæstina mirifica hujuscce studii,
animique testimonia reliquit. Ibi
enim tria augustissima excitavit tem-
pla, ut Eusebius in Oratione de Lau-
dibus Constant. cap. 9. juxta Valesii
versionem his testatur verbis: *In Pro-
vincia Palestina apud Civitatem, que
Hebraeorum Regia quondam sedes fuit,
in ipso Urbis Meditullio, ad locum Do-
minici Sepulcri, Basilicam immense
amplitudinis, & Aedem Sacram in
bonorem S. Crucis omni magnificentie
genere exornavit. Et monumentum
Servatoris sempiternā memoriam di-
gnum, illiusque tropaea contra mortem
erecta, ornamenti, que dicendo exprimi-*

